

[Oluf Pedersen.]

som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen her staar og vil forære det danske Landbrug, samtidig med at man har givet Husmanden en Nedsættelse i Ejendomsskatterne paa 10 Kr., samtidig med at man for et Par Dage siden har vedtaget en Forøgelse af Sukkerskatten og Kaffeskatten paa 30 Kr. for den samme Husmandsfamilie.

Ja, det er den Maade, hvorpaa man hjælper det arme Landbrug! Jeg kunde forstaa det, hvis det var det konservative Folkeparti, eller hvis det var Venstre, som gik ind for en saadan Tankegang; men at de Radikale, der hævder, at de er Grundskyldstilhængere, og som hævder, at de forstaa denne Tankegang, at de kan gøre det stik modsatte, det er mig ganske ubegribeligt.

Nu er hele denne Nedsættelse i Ejendomsskatten paa de 5 200 Kr. for Herregaarden jo ikke varig. Hvis man vil undersøge Forholdet mellem Forrentningsprocenten og Handelsværdien i de sidste 10 Aar, vil man naa til en gennemsnitlig Forrentningsprocent paa 3,2; det vil sige, at man maa regne med, at kun en Trediedel af denne Nedsættelse bliver varig, at Herremanden altsaa ikke faar mere end de 1 700 Kr.s Nedsættelse, hvilket, hvis man skal kapitalisere det, bliver omkring 340 000 Kr. Det er den Gave, som det danske Demokrati under konservativ Protest vil forære den danske Herremand.

Hvis man saa vil sige: Javel, men denne stakkels Herremand er i sin Tid gaaet ind til denne Ejendom, og nu har man gennem Aarene forøget hans Skatter — saa vil jeg dertil sige, at det er slet ikke rigtigt, for Herremanden er tiltraadt paa et Tidspunkt, da Ejendomsskatterne var højere end i Dag. Man har i Forvejen nedsat hans Ejendomsskatter, og saa giver man ham yderligere denne store Gave — saaledes vil jeg i dette Tilfælde ganske afgjort betragte denne Nedsættelse. Jeg er ellers principielt ikke Tilhænger af, at man kalder Nedsættelse af Skatter for en Gave, men for Grundskyldens Vedkommende, dèr er Nedsættelsen en Gave.

Flertallets Ændringsforslag til Lovens § 30 gaar vi imod, vi er imod den kommunale Indkomstskat, som der her aabnes Udvej for. Allerede ved Lovforslagets første Behandling havde jeg Lejlighed til at komme nærmere ind derpaa, og det var mig den Gang en Glæde, da Partiet Venstres Ordfører hævdede, at der ved dette Forslag, ved Nedsættelsen af Bygningsskatterne, var sket en Retfærdshandling. Jeg havde derfor ventet, at der var Mulighed for at komme

længere frem ad denne Vej, at denne Retfærdshandling ogsaa kunde være blevet udstrakt til at gælde Sognekommuner og Købstadkommuner, men den kolde Afvisning, jeg fik fra den højtærede Minister, belærte mig om, at paa dette Omraade var der intet at vente. Vi har da ogsaa set, at de Ændringsforslag, der er stillet, ingen Forbedringer betegner af det oprindelige Lovforslag.

Vi har fra vor Side indskrænket os til at tage de faa Fremskridt, dette Lovforslag indeholder, til Efterretning, men har ikke søgt en yderligere Udvidelse af dem. Derimod har vi paa det Omraade, hvor Lovforslaget betyder et afgjort Tilbageskridt, sat ind paa at hindre, at dette Tilbageskridt bliver lovfæstet. Vi vil prøve paa, om det er muligt at hindre, at det lille formelle Fremskridt for Grundskylden, som findes, skal blive købt med en stor reel Nedsættelse af Grundskylden, og at man oven i Købet gør det under Former, som er et Brud paa de hidtidige Principper for Grundskyldslovgivningen her i Landet.

Det fremgaar af Lovforslagets § 5, at det Tilskud paa 20 Mill. Kr., som skal ydes, skal staa i Forhold til Landbrugets Forrentningsprocent. Nu er det ganske givet, at det, man tilstræber her, er selvfølgelig ikke at prøve paa at bøde paa Landbrugskrisen. Landbrugskrisen er jo skabt af de Lovgivningsforanstaltninger, som er gennemført her i Tinget, og det vilde være naturligt, hvis man vil bøde paa den, da at ændre de Love, der har skabt Krisen, og saa kan man selvfølgelig ikke nøjes med at gennemføre Foranstaltninger, hvorved man blot siger til den Landmand, der driver sin Virksomhed som en reel Underskudsforretning, at saa skal han heller ikke betale Skat af sit Underskud.

Det havde været naturligt, om man havde sat ind med Foranstaltninger, der muliggjorde, at Landbruget ikke fortsat skulde være en Underskudsforretning, og det er en mærkværdig Form for Hjælp til et Landbrug, som er en ren Underskudsforretning, at man f. Eks. giver Husmanden en Nedsættelse af hans Ejendomsskatter paa 10 Kr., men samtidig gennemfører en Forhøjelse af hans Sukker- og Kaffeskat paa 30 Kr. Denne Form for Hjælp til de kriseramte Husmænd er en underlig Servering af det radikale Parti og af det stormægtige Socialdemokrati, der dog har faaet sin Tilslutning netop fra de Kredse i det danske Folk.

Hvis man vilde den Vej ud, at hjælpe paa særlige Vanskeligheder ved Nedsæt-